

Arrest

nr. 194 405 van 27 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 3 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 16 mei 2015 België is binnengekomen, diende op 26 mei 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 27 februari 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 28 februari 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 26/05/2015

Overdracht CGVS: 07/07/2015

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal (CGVS) op 13 februari 2017 van 13u45 tot 18u05 in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat X in loco X was gedurende uw gehoor aanwezig van 13u58 tot het einde .

A. Feitenrelaas

U beschikt over de Soedanese nationaliteit en werd geboren in 1990 in Lagawa, in West Kordofan. Toen u ongeveer 10 of 11 jaar oud was verhuisde u naar Umdurman waar u in 2008 rechten begon te studeren. Op 27 september 2013 was u op weg naar huis na een bezoek aan een vriend en aan uw nonkel op het moment dat er in Khartoem ook protesten plaatsvonden omwille van de verhoging van de brandstofprijzen. U was er zo getuige van hoe een politieman een van de manifestanten neerschoot. De politieman zag dat u hem gezien had en begon u te achtervolgen. U slaagde er echter in te ontsnappen en u kon naar uw huis terugkeren. Toen u twee weken later op restaurant zat met een paar van uw vrienden kwam diezelfde politieagent binnen en zag u zitten. Hij pakte u vast, begon u te slaan en pakte uw gsm en portefeuille af. Nadat hij uw gsm nummer kon bemachtigen, smeed hij uw gsm en portefeuille naar u toe, ging hij naar buiten en liet hij u achter bij zijn vrienden die mee waren. U slaagde erin te ontsnappen en naar huis te gaan. U werd dan 2 dagen later thuis opgebeld op uw gsm door diezelfde politieman die u zei naar buiten te komen. Hij stond u buiten op te wachten en vroeg u wat u gezien had tijdens de protesten. U zei hem dat u niets gezien had maar hij bleef u lastigvallen en zei u dat u berouw ging tonen omdat u niet weet wat ze met u gingen doen. Hij vertrok daarna en ongeveer 4 dagen later werd u opgebeld door een vrouw die u niet kende en u zei naar het busstation te komen. U deed dit maar toen u er aankwam werd u aangevallen door verschillende mannen, waaronder de politieman die u gezien had tijdens de manifestatie. U werd meegenomen in een wagen en naar een plaats gebracht waar u in een kantoor geslagen en ondervraagd werd. U verloor het bewustzijn en toen u even later terug bij uw positieven kwam, slaagde u er in te ontsnappen. U ging naar het huis van een vriend van u waar u ongeveer 3 dagen bleef waarna u op 19 oktober 2013 vertrok en naar Libië ging. U verbleef daar in Benghazi tot oktober 2014 waarna u in de stad Ra's Lanuf bleef tot januari – februari 2015. Daarna ging u naar Tripoli om dan in een boot naar Italië te gaan waar u toekwam op 3 mei 2015. U reisde dan verder naar België waar u aankwam op 15 mei 2015 en er asiel aanvraag op 25 mei 2015.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade ' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u een politieman een manifestant zag neerschieten in Khartoem en dat diezelfde politieman u op restaurant zag zitten, twee weken na de manifestatie (zie gehoorverslag CGVS p.13). U zei dat u daar met vrienden aan het eten was toen die politieman binnenkwam, u vastpakte en u begon te slaan. Hij nam daarna uw telefoon onder dwang af en bemachtigde zo uw telefoonnummer. Gevraagd hoe hij uw nummer dan kon bemachtigen zei u dat hij dit deed door met uw gsm naar zijn gsm te bellen , waarna hij u twee dagen later zou opgebeld hebben toen u thuis was (zie gehoorverslag CGVS p.16).

Bij het indienen van uw asielaanvraag bij DVZ verklaarde u echter dat u op restaurant zat toen de politieman naar u toekwam en naar uw telefoonnummer vroeg waarna u hem dat zou gegeven hebben. U zei daar ook dat de politieman u nog dezelfde dag zou opgebeld hebben (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier). Toen u geconfronteerd werd met uw verklaringen die u bij DVZ deed, zei u enkel "nee" om daarna te zeggen dat ze u bij DVZ misschien niet goed gehoord hebben. Toen u erop gewezen werd dat het verslag van uw verklaringen bij DVZ u daar voorgelezen werd en u het ook ondertekende, bevestigde u dat u dit verslag ondertekend hebt maar dat het niet gebeurde op de manier die daarin beschreven stond (zie gehoorverslag CGVS p.16). Gevraagd waarom u uw verklaringen die u bij DVZ dan niet liet aanpassen toen die aan u voorgelezen werden, zei u dat u het niet besefte en dat u het zich zelfs niet herinnert. U zei dan dat de vertaler (bij DVZ) misschien van Algerije of zo was, dat hun dialect wat anders is en dat u hem "misschien" niet verstond maar dat wat gebeurde niet is zoals het in het verslag van DVZ beschreven staat. Toen er u in het begin van uw gehoor bij het CGVS gevraagd werd of u opmerkingen had over het interview dat u bij DVZ gedaan had, zei u dat u daar het interview deed en vertrok en toen er u gevraagd werd of alles goed ging daar en of u opmerkingen had over het interview dat u daar deed, zei u dat u geen opmerkingen had (zie gehoorverslag CGVS p.3).

Dat u dan, wanneer u geconfronteerd wordt met tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij DVZ en uw verklaringen bij het CGVS, zegt dat u de tolk bij DVZ "misschien" niet goed verstond is niet geloofwaardig.

U verklaarde tijdens uw gehoor op het CGVS dat u ook opgebeld werd door een meisje, ongeveer 4 dagen nadat de politiemann u opbelde (zie gehoorverslag CGVS p.13 & 17). Over dit telefoongesprek zei u eerst dat ze u vroeg waar u was, dat ze u haar naam gaf waarna u zei dat u haar niet kende. Ze zei u dan, dit is mijn naam, kom je naar deze plaats om me te leren kennen? (zie gehoorverslag CGVS p.13). Toen u gevraagd werd wat het eerste was wat ze zei toen u de telefoon opnam, zei u dat dit ze zei "(A.), hoe gaat het?". Ze zei daarna haar naam maar u bent die nu vergeten zei u. U zou haar dan gezegd hebben dat u haar niet kent waarop ze u zei dat het er niet toe doet maar dat u naar het station moest komen. U verklaarde verder dat u niet weet hoe ze aan uw nummer geraakt was en dat u haar dat ook niet gevraagd zou hebben. Toen er u gevraagd werd of u haar vroeg hoe ze u kende, zei u eerst dat ze u haar naam niet gaf maar gewoon zei dat ze iemand was, waarop u zei dat u haar niet kende waarna dat meisje u zei dat u haar zou kennen als u naar het station kwam. U zei dat u naar het station ging en daar iemand verwachtte die u kent, iemand met wie u studeerde (zie gehoorverslag CGVS p.18).

Hoewel u dus eerst verklaart dat het meisje dat u opbelde u haar naam gaf en u zei naar het station te komen om haar te leren kennen zegt u daarna dan dat ze u haar naam niet gaf en u gezegd zou hebben dat u haar zou kennen als u haar aan het station zag. Dit zijn dus duidelijk tegenstrijdige verklaringen.

Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u dat u, toen u naar het station ging, u in een wagen werd gestoken en meegenomen werd naar een kantoor waar u ondervraagd werd door die politiemann over wat u gezien had tijdens de manifestatie. Na een tijd verdween hij dan waarna de andere mannen die aanwezig waren u sloegen. Deze zeiden u "je hebt een week, als je niet terugkomt, weten we hoe we je kunnen terugbrengen" waarna u de kans zag om te ontsnappen (zie gehoorverslag CGVS p.13-14).

Er werd u dan gevraagd of u ontsnapte van de mensen die u sloegen, wat u bevestigde en u legde uit dat het een open kantoor was, dat ze u zwaar sloegen en niet dachten dat u zou kunnen wandelen en ontsnappen (zie gehoorverslag CGVS p.14). Hoewel u dus verklaart dat ze u gezegd hebben dat u over een week beschikte en dat ze wel zouden weten hoe ze u zouden terugkrijgen, zegt u dan ook dat u kon ontsnappen van hen omdat ze niet verwacht hadden dat u, na de slagen die ze u toedienden, zou kunnen ontsnappen.

Gevraagd of men u toen u vroeg om met hen samen te werken, zei u dat ze u vroegen, "werk je samen met ons" waarna u zei van niet omdat u toen in de bouw werkte. U zei verder dat het belangrijkste toen niet was of u nu wel of niet met hen ging samenwerken maar dat ze vooral wilden weten wat u gezien had tijdens de manifestatie. U bevestigde daarna opnieuw dat ze aan u vroegen om hen te helpen en om met hem samen te werken en gevraagd wat ze dan voorstelden, wat u dan moest doen, zei u dat u het niet weet. Opnieuw gevraagd of ze dan aan u vroegen om met hen samen te werken, informant te worden voor hen of iets anders zei u dat ze dat niet deden en dat ze u enkel vroegen of u met hen werkte. Gevraagd wat ze daar mee bedoelden dan zei u dat u het niet weet maar dat hij (de politiemann) vooral bang was dat u ging zeggen dat u hem gezien hebt toen hij die persoon doodde (zie gehoorverslag CGVS p.14).

Bij het indienen van uw asielaanvraag bij DVZ verklaarde u dat men u tijdens uw ondervraging in het kantoor gezegd zou hebben dat u echt wel met hen moest gaan samenwerken en dat u dat veel geld zou kunnen opbrengen. Ze dreigden er mee u te pijnigen / vermoorden indien u hen niet zou helpen (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier). Tijdens uw gehoor op het CGVS zegt u dan dat ze u niet vroegen om met hen samen te werken maar u enkel zouden gevraagd hebben of u voor hen werkte waarop u dan gezegd zou hebben dat u niet met hen werkt maar in de bouw werkt. Toen er u gezegd werd dat u bij DVZ verklaard had dat ze u toen gezegd hebben dat u met hen moest samenwerken en dat u dat veel geld kon opbrengen en er u gevraagd werd dat uit te leggen, zei u dat hij u gevraagd zou hebben werk je in de bouw, hoeveel verdienen je? U zei hen toen hoeveel u verdiende, 15 per dag waarop ze u zouden gezegd hebben dat u veel meer kon verdienen indien u met hen ging samenwerken, 1000 per dag (zie gehoorverslag CGVS p.15). Opnieuw moet dus vastgesteld worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt. Eerst zegt u dat men u daar niet vroeg om samen te werken met hen, men zou u enkel gevraagd hebben of u al voor hen werkte waarop u gezegd zou hebben dat u niet met hen samenwerkt maar in de bouw werkt. Wanneer u dan geconfronteerd wordt met uw verklaringen die u bij DVZ deed, waar u zei dat ze u veel geld boden om met hen samen te werken, zegt u dan dat ze u inderdaad veel geld boden om met hen samen te werken.

Gevraagd wat dat dan betekent, werken voor hen en wat u dan moest doen zegt u dat u het niet weet. U verklaarde verder dat het mogelijke samenwerken toen niet het belangrijkste onderwerp was maar dat hij u vooral vroeg naar wat u gezien had tijdens de protesten. Toen er u dan gevraagd werd of dat de eerste keer was dat die politiemann u vroeg om met hem samen te werken, zei u dat dit de eerste keer was (zie gehoorverslag CGVS p.15). U had nochtans bij DVZ verklaard dat, toen de politiemann u opbelde en u ontmoette buiten aan uw huis, voor ze u meenamen aan het station dus, u gevraagd had om met hem samen te werken (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier).

Tijdens uw gehoor op het CGVS zei u dat de politiemann u opbelde, twee dagen nadat u hem op restaurant tegengekomen was en dat hij u dan vroeg of u met hen werkt.

Gevraagd wat die politiemann dan bedoelde met de vraag "werkt u voor ons", zei u dat u het niet weet en dat hij daarna vroeg wat u gezien had tijdens de protesten (zie gehoorverslag CGVS p.17). Gevraagd of de politiemann u dan vroeg om samen te werken met hen, zei u dan dat de politiemann u toen ook al zei dat u 1000 kon verdienen bij hen in plaats van 15 in de bouw, wat betekent dat hij u dus toen ook al voorstelde om met u samen te werken.

Zoals hierboven al aangehaald verklaarde u dat u er in slaagde te ontsnappen uit het kantoor waar u werd ondervraagd en geslagen nadat ze u van bij het station hadden meegenomen. Gevraagd hoe u daar kon ontsnappen, zei u dat u op de grond gesmeten werd en u bewusteloos was. Toen u bij bewustzijn kwam, stond u op en ging u weg. Gevraagd hoe u uit het gebouw, waarin het kantoor was, kon ontsnappen, bleef u erg vaag en zei u dat het niet moeilijk was, u ging de deur uit en u kon ontsnappen. Gevraagd hoe u dan het gebouw kon verlaten zei u "op een normale manier" want ze dachten dat u pas een uur of twee later weer bij bewustzijn ging komen, toen u bijkwam was de deur open en u ontsnapte (zie gehoorverslag CGVS p.15). Het is opmerkelijk te noemen dat u lijkt te weten dat uw ondervragers er van uit gingen dat u nog een uur of twee buiten bewustzijn ging blijven. U verklaarde verder dat een van die mannen die ondervroegen daar zei dat "als die hond na een week niet terugkomt, we weten hoe we hem zullen terugkrijgen" (zie gehoorverslag CGVS p.15). Gevraagd waarom hij dat zei, antwoordt u niet op de u gestelde vraag en zegt u dat u op de vloer lag, ze u sloegen en u het hem hoorde zeggen. Gevraagd of ze dan verwachtten dat u ging vertrekken, ging ontsnappen en van waar ze u dan gingen terugkrijgen, zegt u dat u het niet weet maar dat u ontsnapte toen u de kans kreeg. U verklaart dus dat u kon ontsnappen uit dat kantoor omdat uw ondervragers niet dachten dat u zou kunnen wandelen en ontsnappen en dat ze dachten dat u pas een uur of twee later terug bij bewustzijn ging komen (zie gehoorverslag CGVS p.15) maar uw ondervragers zouden ook gezegd hebben dat u een week de tijd had en dat ze u anders wel gingen weten te vinden.

Tijdens uw gehoor bij DVZ had u verklaard dat ze, toen u door de politiemann en de andere personen meegenomen werd naar het kantoor waar u ondervraagd werd, dreigden u te vermoorden indien u niet met hen ging samenwerken en dat u nadien gewoon mocht beschikken (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier).

Toen u, tijdens uw gehoor op het CGVS, geconfronteerd werd met deze verklaringen die u bij DVZ deed, zei u dat ze u maar 1 keer lieten gaan en dat was toen de politiemann naar uw huis kwam en dan zelf vertrok (zie gehoorverslag CGVS p.15). Er moet dus opnieuw vastgesteld worden dat uw verklaringen tijdens uw gehoor op het CGVS tegenstrijdig zijn met de verklaringen die u deed bij DVZ.

Tijdens uw gehoor op het CGVS zei u dat u, nadat u kon ontsnappen uit het kantoor waar u ondervraagd werd, naar een vriend van u ging waar u drie dagen bleef (zie gehoorverslag CGVS p.15). Bij DVZ verklaarde u dat u, nadat u vrijgelaten werd, naar een vriend van u ging en de volgende dag naar Libië vertrok (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier).

Toen u, tijdens uw gehoor op het CGVS, geconfronteerd werd met uw verklaringen hierover bij DVZ, zei u dat het niet de volgende dag was maar drie dagen erna (zie gehoorverslag CGVS p.16).

Wederom moet dus vastgesteld worden dat uw verklaringen tijdens uw gehoor op het CGVS tegenstrijdig zijn met de verklaringen die u deed bij DVZ.

Omwille van de vele tegenstrijdigheden tussen de verklaringen die u deed tijdens uw interview bij DVZ en de verklaringen die u deed tijdens uw gehoor op het CGVS kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u in Soedan ooit problemen zou gehad hebben met de Soedanese autoriteiten omdat u een politiemann een betoger zag doodschieten.

Daarnaast kan nog opgemerkt worden dat uw verhaal in het algemeen erg ongeloofwaardig overkomt. U verklaarde dat de politiemann gezien had dat u hem een manifestant zag doodschieten (zie gehoorverslag CGVS p.20). Zoals hierboven al beschreven zou diezelfde politiemann u dan daarna meerdere malen lastig gevallen hebben en u constant gevraagd hebben wat u gezien hebt tijdens de manifestatie (dit terwijl hij wist wat u gezien had). Toen er aan u gevraagd werd waarom die politiemann u dan de vraag stelde wat u gezien had als hij het zelf met eigen ogen gezien had (dat u hem iemand zag doden), zei u dat hij wilde "bewijzen" wat u gezien had, dat hij het wilde weten (zie gehoorverslag CGVS p.20). Diezelfde politiemann zou dan, wanneer hij u tegenkwam op restaurant, met zijn gsm naar uw gsm gebeld hebben om aan uw nummer te komen (en laat zo dus zijn eigen telefoonnummer achter in uw gsm) om u daarna, uw telefoon en uw portefeuille terug te geven, waarna u kon ontsnappen. Hij belt u daarna op, spreekt met u, dreigt u af en vertrekt dan gewoon weer. Diezelfde politiemann laat u daarna, met een list (een meisje belt u op) naar een busstation komen om u te ontvoeren en u opnieuw te vragen wat u eigenlijk gezien hebt tijdens de manifestatie waarna hij u opnieuw laat ontsnappen.

Moest deze politiemann gezien hebben dat u zag hoe hij een manifestant doodschiet, kan men er van uitgaan dat hij u, als getuige van deze misdaad, inderdaad uit de weg zou willen hebben. Waarom hij dan de hele tijd contact opzoekt met u en u telkens laat ontkomen, kan niet ingezien worden. Door zijn nummer in uw gsm achter te laten, geeft hij u vreemd genoeg zelfs bewijs waardoor u hem zou kunnen identificeren moest u klacht tegen hem willen indienen omwille van de moord op de manifestant.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u ook uw Berti etnie niet hebt aannemelijk weten te maken. Toen er u tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd werd wat uw etnie is, zei u dat u Berti bent en dat dit een Afrikaanse stam is (zie gehoorverslag CGVS p.8). Bij het indienen van uw asielaanvraag bij DVZ werd er u ook de vraag gesteld wat uw etnie is en u zei daar "Afrikaan". In het verslag van DVZ staat zelfs dat men er u herhaaldelijk de vraag uitlegde waarna u "Afrikaan" zei (zie verklaringen DVZ, persoonsgegevens in het administratief dossier). Toen er u, tijdens uw gehoor op het CGVS, gevraagd werd hoe het komt dat u Berti zegt terwijl u bij DVZ "Afrikaan" gaf als antwoord op dezelfde vraag, vroeg u aan de Protection Officer of u daar (bij DVZ) "Afrikaanse stam" gezegd had. Er werd u dan gezegd dat u bij DVZ enkel "Afrikaan" had gezegd. U zei dat dit niet klopte want ze hadden u bij DVZ gevraagd wat uw stam was en u had het dan gezegd. U voegde eraan toe dat u niet enkel Afrikaan kan gezegd hebben want er zijn veel Afrikaanse stammen (zie gehoorverslag CGVS p.8). Er werd u dan gezegd dat er in het verslag van DVZ staat dat men u herhaaldelijk de vraag uitlegde en dat u Afrikaan zei. U zei daarop dat dit geen rationeel antwoord is omdat er geen stam is die Afrikaans heet en dat het allemaal Afrikaanse stammen zijn. Gevraagd of het dan allemaal Afrikaanse stammen zijn in Soedan, zegt u dan dat het niet allemaal Afrikaanse stammen zijn maar dat u niet kan zeggen dat u Afrikaan bent want er zijn vele Afrikaanse stammen en dat men bij DVZ waarschijnlijk niet naar u luisterde (zie gehoorverslag CGVS p.8).

Zoals hierboven al aangehaald werd er u in het begin van uw gehoor bij het CGVS gevraagd werd of u opmerkingen had over het interview dat u bij DVZ gedaan had en of alles daar goed verlopen was. U zei dan dat u geen opmerkingen had over het interview dat u bij DVZ gedaan hebt (zie gehoorverslag CGVS p.3). Dat u bij DVZ wel degelijk gezegd zou hebben dat u stam Berti heet en dat u daar niet gezegd zou hebben dat u Afrikaan bent is niet geloofwaardig. In het verslag van DVZ staat duidelijk dat men u daar de vraag herhaaldelijk uitlegde, waarna u Afrikaan zei.

Er moet dus vastgesteld worden dat u de naam van uw stam niet kon of niet wilde geven bij DVZ. Dat u dan daarna, tijdens uw gehoor op het CGVS, beweert dat u Berti bent en dat u dat ook zo gezegd zou hebben tijdens uw gehoor op het DVZ hoewel er in het verslag van DVZ uitdrukkelijk staat dat men u de vraag herhaaldelijk uitlegde en u enkel Afrikaan zei, is niet geloofwaardig. Uw tegenstrijdige verklaringen en het feit dat u tijdens uw gehoor bij DVZ blijkbaar niet in staat was om de naam van uw stam te geven ondergraven uw verklaring dat u een Berti zou zijn, een Afrikaanse stam die uit Darfoer komt.

U verklaarde dat de Berti nu geen eigen taal hebben maar er vroeger wel een hadden en u wist dit omdat u dit van uw grootmoeders gehoord hadden, die beiden in Mellit woonden en u kwamen bezoeken in Khartoem (zie gehoorverslag CGVS p.9). U verklaarde in Umdurman ook andere Berti te kennen, op school en aan de universiteit, waardoor u ook namen van verschillende clans van de Berti kent. U wist ook dat de Berti nog een koning (malik) hebben, u kon zelfs zijn volledige naam geven. U kende de naam van de vorige koning van de Berti niet en gevraagd waar de huidige malik van de Berti woont zei u dat hij in Mellit woont (zie gehoorverslag CGVS p.23). Gevraagd of dat zijn vast adres is dan, zegt u dat hij rondtrekt om de problemen van de stam op te lossen en gevraagd of hij dan in Mellit of ergens anders woont als hij niet bezig is problemen van de stam op te lossen zegt u dat u het niet zeker bent en dat hij ergens anders een huis kan hebben. Gevraagd waar de koning van de Berti geboren werd zegt u "het zou moeten in Noord Darfoer zijn" en u wist niet waar hij opgegroeid is. Gevraagd of de koning van de Berti getrouwd is, zei u geen kennis te hebben over zijn huwelijk. Gevraagd of u de naam Ibrahim Suleiman kent, zei u dat u die naam niet kende (zie gehoorverslag CGVS p.24).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de huidige malik van de Berti stam, Yassir Hussein Ahmedai Adam, in Khartoem geboren werd, daar opgroeide en er nog steeds woont. Ook de vorige koning van de Berti woonde in Umdurman en niet in Mellit.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt verder dat de koning van de Berti in 2011 met de dochter van Ibrahim Suleiman trouwde. Verder blijkt uit deze informatie dat Ibrahim Suleiman een machtige en gerespecteerde Berti is en generaal in het Soedanese leger is. Hij is ook voormalig minister van defensie en voormalig gouverneur van de provincie Noord Darfoer. Uit deze informatie blijkt ook dat het trouwfeest van de Berti koning in 2011 een groot feest betrof waarbij de heilige drum van de Berti naar Khartoem gebracht werd. Het huwelijk, dat duidelijk de bedoeling had indruk te maken, ging in tegen de gewoonte van Darfuri om zich gedeisd te houden in de hoofdstad en stond symbool voor een politieke transformatie: mensen zijn er zich nu van bewust dat het beleid niet in hun regio (Darfoer) gemaakt maar dat ze vertegenwoordigers nodig hebben in het centrum (Khartoem).

Dat u als Berti, wiens grootmoeders die in Mellit woonden en u kwamen bezoeken en zaken over de Berti vertelden, niet weet dat de twee laatste koningen van de Berti niet in Mellit woonden maar in uw eigen stad, Khartoem, is niet geloofwaardig.

Dat u verklaarde als Berti, andere Berti te kennen op school en op de universiteit in Khartoem en zo de namen van verschillende clans van de Berti leerde, dan helemaal niets weet te zeggen over het huwelijk van de Berti koning in Khartoem in 2011 met de dochter van een van de belangrijkste Berti uit Soedan is volstrekt ongeloofwaardig.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u geen documenten neer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (PR CGVS) en het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Over de tegenstrijdigheden die aan hem worden verweten inzake de wijze waarop de politieman zijn nummer verkreeg en het ogenblik waarop de politieagent hem opbelde, voert verzoeker aan:

“Reeds in haar CGVS-gehoor zei de verzoekende partij dat haar nummer met geweld ontvreemd werd en dat zij twee dagen erna opgebeld werd. Toen reeds vroeg de verzoekende partij hoe het kwam dat er een verschil was met het DVZ-gehoor en toen reeds legde de verzoekende partij uit dat er wellicht een misverstand was in de vertaling.

Ook verder in de bestreden beslissing doet zij dit, wanneer het gaat over de beëindiging van de ondervraging van de verzoekende partij – waar zij bij DVZ zou hebben gesteld dat zij gewoon mocht beschikken, terwijl verzoekende partij in werkelijkheid is kunnen ontsnappen.

Verwerende partij noemt dit niet geloofwaardig en doet alsof alle vertalingen die zij van DVZ krijgt “perfect” zijn. Nochtans kan ook verwerende partij niet onwetend zijn van de vele vertaalfouten die opduiken in de snelle voorbereiding bij de DVZ - een aantal van die zogenaamde vertalers kunnen zelf amper correct Nederlands spreken. De raadsman van de verzoekende partij heeft dit zelf reeds ervaren in contacten met sommige van deze tolken. Het zou dus geen kwaad kunnen mocht de verwerende partij op dit punt enig relativeringsvermogen aan de dag legt.

Het is dan ook een beetje flauw dat de verwerende partij blijft vergelijken met het gehoor bij de DVZ en de verzoekende partij kennelijk zelfs niet het voordeel van de twijfel wil geven hieromtrent.

Sterker nog, zij baseert er zelfs de kern van haar weigeringsmotieven op:

(...)

Dit is allesbehalve ernstig...”

Betreffende de vraag of het meisje dat hem opbelde haar naam gaf, geeft verzoeker aan:

“Verzoekende partij stelde herhaaldelijk dat het meisje haar haar naam gaf, doch dat hij deze thans vergeten is en dat hij haar niet kende.

Cf. gehoor p. 13:

(...)

En

Cf. gehoor p. 18:

(...)

Het is bijzonder ongeloofwaardig dat verzoekende partij eerst zou gezegd hebben dat ze haar naam gezegd heeft, dit even later dan nog eens herhaald heeft, 5 zinnen later dan zou zeggen dat ze haar naam niet zei en dat dit niemand tijdens het gehoor zou zijn opgevallen.

Het is dan ook vreemd dat verwerende partij – op het moment dat zij dit noteerde- verzoekende partij hier conform artikel 17, §2 van het KB van 11 juli 2003 niet mee geconfronteerd heeft, noch aan de vertaler gevraagd heeft of zij het wel correct hoorde.

(...)

Verzoekende partij blijft erbij dat ze haar naam gezegd heeft, dat hij die niet herkende en dat hij die thans niet meer kent."

Voorts doet verzoeker gelden:

"Het klopt inderdaad dat de politieman die haar aan z'n huis opwachtte haarvroeg om samen te werken en stelde dat zij hiermee veel geld kon verdienen.

Tijdens de "ondervraging" nadien werd deze vraag echter niet meer herhaald."

Aangaande de ongeloofwaardig geachte gang van zaken, stelt verzoeker:

"Verzoekende partij kan uiteraard niet in het hoofd van de politieman kijken, maar zij vermoedt dat de politieman ofwel zeker wou zijn dat de verzoekende partij de moord inderdaad niet gezien had ofwel haar voornamelijk wou intimideren in het geval zij die wel gezien had."

Verder betoogt verzoeker:

"Ook hierna kan de verwerende partij het opnieuw niet laten om te refereren aan het DVZ-gehoor met betrekking tot de stam van de verzoekende partij, dit ondanks de uitgebreide uitleg van de verzoekende partij tijdens het CGVS-gehoor.

Cf. CGVS-gehoor, p. 8:

(...)

Verzoekende partij weet inderdaad niet zoveel over de koninklijke familie van haar stam, doch wel dat zij bijzonder gerespecteerd is en een stabiliserende factor vormt.

In elk geval is het niet abnormaal dat het stammenbewustzijn wat afneemt wanneer men in een grootstad woont, quod in casu. De verwerende partij lijkt hier geen rekening mee te houden."

Verzoeker concludeert:

"Uit het bovenstaande blijkt aldus ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens op manifeste wijze artikel 48/4 Vreemdelingenwet, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting en het redelijkheidsbeginsel.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Het citeren van een aantal rechtsregels die zouden zijn geschonden laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

Verzoeker dient alle elementen ter staving van zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Wanneer hij een aantal van zijn verklaringen niet staft met stukken of bewijzen, wordt hij als geloofwaardig geacht en wordt hem het voordeel van de twijfel gegund indien: hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; hij zijn aanvraag zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen heeft waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en er is komen vast te staan dat hij in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan deze voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten naar aanleiding van de problemen die hij kreeg met een politieman in 2013. Deze zouden zijn voortgesprongen uit het gegeven dat deze politieman had gezien dat verzoeker getuige was van het feit dat deze politieman een manifestant neerschoot.

Omtrent voormelde, beweerde problemen, wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“U verklaarde dat u een politieman een manifestant zag neerschieten in Khartoem en dat diezelfde politieman u op restaurant zag zitten, twee weken na de manifestatie (zie gehoorverslag CGVS p.13). U zei dat u daar met vrienden aan het eten was toen die politieman binnenkwam, u vastpakte en u begon te slaan. Hij nam daarna uw telefoon onder dwang af en bemachtigde zo uw telefoonnummer. Gevraagd hoe hij uw nummer dan kon bemachtigen zei u dat hij dit deed door met uw gsm naar zijn gsm te bellen, waarna hij u twee dagen later zou opgebeld hebben toen u thuis was (zie gehoorverslag CGVS p.16). Bij het indienen van uw asielaanvraag bij DVZ verklaarde u echter dat u op restaurant zat toen de politieman naar u toekwam en naar uw telefoonnummer vroeg waarna u hem dat zou gegeven hebben. U zei daar ook dat de politieman u nog dezelfde dag zou opgebeld hebben (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier). Toen u geconfronteerd werd met uw verklaringen die u bij DVZ deed, zei u enkel “nee” om daarna te zeggen dat ze u bij DVZ misschien niet goed gehoord hebben. Toen u erop gewezen werd dat het verslag van uw verklaringen bij DVZ u daar voorgelezen werd en u het ook ondertekende, bevestigde u dat u dit verslag ondertekend hebt maar dat het niet gebeurde op de manier die daarin beschreven stond (zie gehoorverslag CGVS p.16). Gevraagd waarom u uw verklaringen die u bij DVZ dan niet liet aanpassen toen die aan u voorgelezen werden, zei u dat u het niet beseftte en dat u het zich zelfs niet herinnert. U zei dan dat de vertaler (bij DVZ) misschien van Algerije of zo was, dat hun dialect wat anders is en dat u hem “misschien” niet verstond maar dat wat gebeurde niet is zoals het in het verslag van DVZ beschreven staat. Toen er u in het begin van uw gehoor bij het CGVS gevraagd werd of u opmerkingen had over het interview dat u bij DVZ gedaan had, zei u dat u daar het interview deed en vertrok en toen er u gevraagd werd of alles goed ging daar en of u opmerkingen had over het interview dat u daar deed, zei u dat u geen opmerkingen had (zie gehoorverslag CGVS p.3). Dat u dan, wanneer u geconfronteerd wordt met tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij DVZ en uw verklaringen bij het CGVS, zegt dat u de tolk bij DVZ “misschien” niet goed verstond is niet geloofwaardig.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te weerleggen.

De algemene en ongefundeerde beweringen dat verweerder niet onwetend kan zijn van de vele vertaalfouten die opduiken bij aanvang van de procedure, dat een aantal van de zogenaamde vertalers zelf amper correct Nederlands kunnen spreken en dat de advocaat van verzoeker dit reeds heeft mogen ervaren in contacten met “sommige van deze tolken”, worden op generlei wijze gestaaft of onderbouwd. Zulke algemene en boude beweringen kunnen bezwaarlijk volstaan om aan te tonen dat er zich *in casu* en *in concreto* problemen zouden hebben voorgedaan in de vertaling of communicatie bij aanvang van de asielprocedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Noch met zijn voormelde beweringen, noch met de verwijzing naar zijn reeds eerder, tijdens het CGVS-interview gedane uitleg omtrent zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, doet verzoeker ook maar enige afbreuk aan de voormelde, concrete en omtrent de vermeende problemen bij de Dienst Vreemdelingenzaken gedane vaststellingen. Dat zich aldaar bij het verhoren van verzoeker problemen inzake de vertaling of communicatie zouden hebben voorgedaan, kan gelet op deze vaststellingen hoegenaamd niet worden gevolgd.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“U verklaarde tijdens uw gehoor op het CGVS dat u ook opgebeld werd door een meisje, ongeveer 4 dagen nadat de politieman u opbelde (zie gehoorverslag CGVS p.13 & 17). Over dit telefoongesprek zei u eerst dat ze u vroeg waar u was, dat ze u haar naam gaf waarna u zei dat u haar niet kende. Ze zei u dan, dit is mijn naam, kom je naar deze plaats om me te leren kennen? (zie gehoorverslag CGVS p.13). Toen u gevraagd werd wat het eerste was wat ze zei toen u de telefoon opnam, zei u dat dit ze zei “(A.), hoe gaat het?”. Ze zei daarna haar naam maar u bent die nu vergeten zei u. U zou haar dan gezegd hebben dat u haar niet kent waarop ze u zei dat het er niet toe doet maar dat u naar het station moest komen. U verklaarde verder dat u niet weet hoe ze aan uw nummer geraakt was en dat u haar dat ook niet gevraagd zou hebben. Toen er u gevraagd werd of u haar vroeg hoe ze u kende, zei u eerst dat ze u haar naam niet gaf maar gewoon zei dat ze iemand was, waarop u zei dat u haar niet kende waarna dat meisje u zei dat u haar zou kennen als u naar het station kwam. U zei dat u naar het station ging en daar iemand verwachtte die u kent, iemand met wie u studeerde (zie gehoorverslag CGVS p.18).

Hoewel u dus eerst verklaart dat het meisje dat u opbelde u haar naam gaf en u zei naar het station te komen om haar te leren kennen zegt u daarna dan dat ze u haar naam niet gaf en u gezegd zou hebben dat u haar zou kennen als u haar aan het station zag. Dit zijn dus duidelijk tegenstrijdige verklaringen.”

Verzoeker slaagt er niet in afbreuk te doen aan deze motieven.

Waar hij, verwijzende naar artikel 17 van het PR CGVS, het Commissariaat-generaal verwijt dat hij niet met de tegenstrijdigheid omtrent het al dan niet verstrekken van haar naam door het meisje dat hem opbelde werd geconfronteerd, dient te worden vastgesteld dat het loutere feit dat verzoeker met deze

tegenstrijdigheid niet werd geconfronteerd geen afbreuk doet aan het bestaan ervan. Het vaststellen van tegenstrijdigheden is tijdens het CGVS-interview zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoeker als enige persoon in principe wel kan weten wat hij heeft verklaard. Artikel 17, § 2 van het PR CGVS voorziet voorts slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het gehoor worden vastgesteld. Verzoeker toont niet aan dat de betreffende tegenstrijdigheid door de "protection officer" reeds tijdens het gehoor werd opgemerkt. Hoe dan ook heeft verzoeker de mogelijkheid om middels het onderhavige verzoekschrift de nodige duiding te verstrekken bij voormelde tegenstrijdigheid. Verzoeker komt daarbij echter niet verder dan een loutere herhaling en bevestiging van één versie van zijn eerdere verklaringen. Uit de passage uit het CGVS-gehoorverslag die hij daarbij citeert, blijkt nochtans duidelijk dat hij deze initieel duidelijke verklaringen, met name dat het meisje haar naam verstrekke, nadien wijzigde om uiteindelijk aan te geven dat zij haar naam niet zei. Dit doet weldegelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Verzoeker verklaarde in het kader van het uiteengezette asielrelaas eveneens dat hij door verschillende mannen werd aangevallen, dat hij werd meegenomen, dat hij naar een kantoor werd gebracht en dat hij aldaar werd ondervraagd. Hij legde over de wijze waarop hij vervolgens dit kantoor kon verlaten echter vage en frappant tegenstrijdige verklaringen af. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Zoals hierboven al aangehaald verklaarde u dat u er in slaagde te ontsnappen uit het kantoor waar u werd ondervraagd en geslagen nadat ze u van bij het station hadden meegenomen. Gevraagd hoe u daar kon ontsnappen, zei u dat u op de grond gesmeten werd en u bewusteloos was. Toen u bij bewustzijn kwam, stond u op en ging u weg. Gevraagd hoe u uit het gebouw, waarin het kantoor was, kon ontsnappen, bleef u erg vaag en zei u dat het niet moeilijk was, u ging de deur uit en u kon ontsnappen. Gevraagd hoe u dan het gebouw kon verlaten zei u "op een normale manier" want ze dachten dat u pas een uur of twee later weer bij bewustzijn ging komen, toen u bijkwam was de deur open en u ontsnapte (zie gehoorverslag CGVS p.15). Het is opmerkelijk te noemen dat u lijkt te weten dat uw ondervragers er van uit gingen dat u nog een uur of twee buiten bewustzijn ging blijven. U verklaarde verder dat een van die mannen die ondervroegen daar zei dat "als die hond na een week niet terugkomt, we weten hoe we hem zullen terugkrijgen" (zie gehoorverslag CGVS p.15). Gevraagd waarom hij dat zei, antwoordt u niet op de u gestelde vraag en zegt u dat u op de vloer lag, ze u sloegen en u het hem hoorde zeggen. Gevraagd of ze dan verwachtten dat u ging vertrekken, ging ontsnappen en van waar ze u dan gingen terugkrijgen, zegt u dat u het niet weet maar dat u ontsnapte toen u de kans kreeg. U verklaart dus dat u kon ontsnappen uit dat kantoor omdat uw ondervragers niet dachten dat u zou kunnen wandelen en ontsnappen en dat ze dachten dat u pas een uur of twee later terug bij bewustzijn ging komen (zie gehoorverslag CGVS p.15) maar uw ondervragers zouden ook gezegd hebben dat u een week de tijd had en dat ze u anders wel gingen weten te vinden.

Tijdens uw gehoor bij DVZ had u verklaard dat ze, toen u door de politiemann en de andere personen meegenomen werd naar het kantoor waar u ondervraagd werd, dreigden u te vermoorden indien u niet met hen ging samenwerken en dat u nadien gewoon mocht beschikken (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier).

Toen u, tijdens uw gehoor op het CGVS, geconfronteerd werd met deze verklaringen die u bij DVZ deed, zei u dat ze u maar 1 keer lieten gaan en dat was toen de politiemann naar uw huis kwam en dan zelf vertrok (zie gehoorverslag CGVS p.15). Er moet dus opnieuw vastgesteld worden dat uw verklaringen tijdens uw gehoor op het CGVS tegenstrijdig zijn met de verklaringen die u deed bij DVZ."

Gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen omtrent de beweemde problemen inzake de vertaling en communicatie bij de Dienst Vreemdelingenzaken, voert verzoeker ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

Verzoeker legde eveneens tegenstrijdige verklaringen af over hetgeen er nadien zou zijn gebeurd. In deze wordt in de bestreden beslissing met recht aangegeven:

"Tijdens uw gehoor op het CGVS zei u dat u, nadat u kon ontsnappen uit het kantoor waar u ondervraagd werd, naar een vriend van u ging waar u drie dagen bleef (zie gehoorverslag CGVS p.15). Bij DVZ verklaarde u dat u, nadat u vrijgelaten werd, naar een vriend van u ging en de volgende dag naar Libië vertrok (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier).

Toen u, tijdens uw gehoor op het CGVS, geconfronteerd werd met uw verklaringen hierover bij DVZ, zei u dat het niet de volgende dag was maar drie dagen erna (zie gehoorverslag CGVS p.16).

Wederom moet dus vastgesteld worden dat uw verklaringen tijdens uw gehoor op het CGVS tegenstrijdig zijn met de verklaringen die u deed bij DVZ."

Verzoeker onderneemt, benevens de verwijzing naar problemen inzake vertaling en communicatie bij de Dienst Vreemdelingenzaken waarop reeds hoger werd ingegaan, niet de minste poging teneinde deze motieven te weerleggen en laat deze geheel ongemoeid. Derhalve blijven deze motieven overeind.

De voormelde vaststellingen hebben stuk voor stuk betrekking op essentiële elementen en raken de kern van verzoekers asielrelaas. Dat verzoeker dermate veelvuldig en dusdanig tegenstrijdige verklaringen aflegde over de cruciale elementen in zijn relaas, maakt dat aan dit relaas niet het minste geloof kan worden gehecht.

Kritiek op de overige, overvloedige motieven in de bestreden beslissing (omtrent hetgeen hem werd gevraagd, de momenten waarop dit werd gevraagd, de ongeloofwaardige gang van zaken in zijn asielrelaas en zijn etnie) kan derhalve op zich niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas te herstellen.

Verzoeker legt tot op heden geen documenten neer ter staving van zijn identiteit, herkomst en asielrelaas.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP